

مقایسه کاربرد دستگاه DSC و روش ترکیب اسید چرب در تشخیص تقلب روغن زیتون فوق بکر با روغن آفتابگردان

آمنه پاشائی^a، فروغ شواخی^b، مریم فهیم دانش^c، فوزان بدیعی^d، انوشه رحمانی^e

^aدانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی کشاورزی - علوم و صنایع غذایی، واحد شهرقدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^bاستادیار موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

^cاستادیار گروه علوم و صنایع غذایی، واحد شهرقدس، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

^dدانشیار موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

^eاستاریار پژوهشکده غذایی و کشاورزی، پژوهشگاه استاندارد، کرج، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۳/۱۰/۲۷

چکیده

مقدمه: روغن زیتون فوق بکر اصلی‌ترین منبع تامین چربی در کشورهای مدیترانه‌ای است. قیمت روغن زیتون فوق بکر بدلیل فواید سلامتی و خواص حسی ویژه آن به سرعت در بازار جهانی در حال افزایش است، به همین دلیل تقلب زیادی در آن صورت می‌گیرد. در این پژوهش کاربرد دستگاه گرماسنج روشی تفاضلی (DSC) و روش ترکیب اسید چرب برای تشخیص تقلب روغن زیتون فوق بکر با روغن آفتابگردان، بررسی شد.

مواد و روش‌ها: مقدار ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد روغن تصفیه شده آفتابگردان با روغن زیتون فوق بکر مخلوط گردید و تجزیه حرارتی نمونه‌ها بوسیله DSC و تعیین ترکیب اسید چرب آنها بوسیله GC انجام شد.

یافته‌ها: نتایج آزمون حرارتی نشان داد که در اثر افزودن روغن آفتابگردان تغییرات معناداری در ترمومگرام سرد کردن و گرم کردن DSC ایجاد شد، به نحوی که در مخلوط حاوی روغن آفتابگردان، آنتالپی و دماهای آغازین و حداکثری پیک بزرگ کریستالیزاسیون در سطح حداقل ۱۰ درصد تقلب و نیز آنتالپی و دمای نهایی پیک کوچک ذوب در سطح حداقل ۵ درصد تقلب، نسبت به روغن زیتون فوق بکر اختلاف معناداری ($P<0.05$) داشت. در آزمون تعیین ترکیب اسید چرب نیز مشاهده گردید اکثر اسیدهای چرب اصلی مخلوط‌های حاوی حداقل ۵ درصد روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون فوق بکر اختلاف معناداری ($P<0.05$) داشتند و تنها مقدار اسید بهنیک و اسید لینولئیک ترانس در مخلوط‌های حاوی ۱۵ و ۲۰ درصد روغن آفتابگردان و نیز اسید لینولئیک سیس در مخلوط حاوی ۲۰ درصد روغن آفتابگردان از حد نهایی تعیین شده آنها در استاندارد، بیشتر بود.

نتیجه‌گیری: روش DSC را می‌توان مانند روش تعیین اسید چرب برای تشخیص وجود تقلب روغن زیتون فوق بکر با روغن آفتابگردان تصفیه شده به کار برد.

واژه‌های کلیدی: ترکیب اسید چرب، تقلب، روغن آفتابگردان، روغن زیتون فوق بکر، گرماسنج روشی تفاضلی

*نویسنده مسئول مکاتبات

email: pashaeiameneh@yahoo.com

مقدمه

روغن زیتون فوق بکر یک ماده غذایی سرشار از اسید اولئیک و آنتیاکسیدان‌های طبیعی (فنول و آلفا توکوفرول‌ها) بوده و در جلوگیری از بیماری‌های قلبی موثر است. قیمت روغن زیتون فوق بکر بدلیل خواص ارگانولپتیک و فواید سلامتی آن به سرعت در بازار جهانی در حال افزایش است، به همین دلیل تقلب زیادی در تهیه و فروش آن صورت می‌گیرد. مخلوط کردن روغن زیتون فوق بکر با سایر روغن‌های ارزان قیمت تر مانند سویا، پالم، کلزا، فندق و آفتابگردان، یکی از شایع ترین انواع تقلب این روغن است (Jafari et al., 2009). روش‌های معمول مختلف در تعیین تقلب روغن زیتون، کروماتوگرافی، اسپکتروسکوپی و ارزیابی حسی است. یکی از رایج ترین این روش‌ها، تعیین ترکیب اسید چرب می‌باشد که در آن با استفاده از دستگاه GC، نوع و مقدار اسیدهای چرب موجود در نمونه روغن، تعیین و با نوع خالص روغن زیتون مقایسه می‌شود (Chiavaro et al., 2008). اغلب این روش‌ها گران و وقت گیر بوده و نیاز به ابزارهای پیچیده و آزمایشگاهی مجهز دارند. بنابراین دسترسی به تکنیک‌های آزمایشگاهی جدیدتر، برای تشخیص تقلب روغن زیتون لازم و ضروری است (Chiavaro et al., 2008). تجزیه حرارتی یکی از جدیدترین روش‌های بکارگرفته شده در سال‌های اخیر است. در بین انواع آن، استفاده از دستگاه گرماسنج روبشی تفاضلی¹ (DSC) بیشترین کاربرد را در تحقیقات صنایع غذایی به خود اختصاص داده است. در این روش، تغییرات صورت گرفته در مواد، در اثر جذب یا از دست دادن حرارت، سبب تغییر در جریان افتراقی گرما شده و اثر آن بصورت ترمومترها گرم کردن و سرد کردن ثبت می‌شود. طی حرارت دهی روغن‌ها در دستگاه DSC، دو فرآیند کریستالیزاسیون و ذوب رخ می‌دهد که از طریق تجزیه ترمومترها این دو پدیده، تقلب روغن مورد بررسی قرار می‌گیرد (فقیهیان و همکاران، ۱۳۸۵).

Chiavaro و همکاران، از تجزیه حرارتی DSC برای تعیین تقلب روغن زیتون با روغن فندق استفاده کرده و مشاهده نمودند که خواص حرارتی ترمومترها سرد

کردن مثل آنتالپی، دمای آغازین و محدوده انتقال حتی با افزودن ۵ درصد روغن فندق تحت تأثیر قرار گرفت و تقلب روغن فندق در روغن زیتون در سطوح ۲۰–۴۰ درصد توسط دستگاه DSC قابل تشخیص بود (Chiavaro et al., 2008). در سال ۲۰۰۹ جعفری و همکاران از سه روش دستگاهی برای تشخیص تقلب روغن‌های زیتون ایرانی استفاده کردند و به این نتیجه رسیدند که روش‌های DSC و اسپکتروفوتومتری روزنامه مغناطیس هسته‌ای جایگزین‌های مناسبی برای روش گازکروماتوگرافی در تشخیص تقلب روغن زیتون بوده و روش‌های حساس و سریعی می‌باشند و استفاده از آنها در کنترل کیفیت روغن زیتون، مناسب است (Jafari et al., 2009).

Christopoulou و همکاران، کارآمدی تعیین اسید چرب و تری‌گلسرید‌ها را در تعیین تقلب روغن زیتون با روغن گیاهی خاصی تا سطح ۵ درصد مورد بررسی قرار دادند. بنابر نتایج حاصله روش تعیین اسید چرب می‌تواند در مخلوط‌های روغن زیتون فوق بکر حاوی ۵ درصد و کمتر روغن‌های سویا، کلزا، بادام زمینی، گردو و خردل، تقلب را Christopoulou et al., (2004). استفاده از GC برای تعیین کفایت روش ترکیب اسید چرب در تشخیص تقلب روغن زیتون تصفیه شده با روغن‌های نباتی کلزا، آفتابگردان، سویا و روغن تفاله زیتون مورد بررسی قرار گرفته و نتایج نشان داده است که تغییر در اسیدهای چرب بیشتر از حد استاندارد منجر به شناخت ۲ و ۴ درصد کلزا، ۱۰ درصد سویا و ۴ درصد آفتابگردان در روغن تصفیه شده شد و هیچ گونه تغییری در حدود اسیدهای چرب در مورد اختلاط با روغن تفاله زیتون بوجود نیامد (فهیم دانش و همکاران، ۱۳۸۸).

در پژوهش اخیر، کاربرد DSC برای تشخیص تقلب روغن زیتون فوق بکر با مقادیر مختلف روغن‌های گیاهی آفتابگردان مورد بررسی قرار گرفته و با روش ترکیب اسید‌چرب، مقایسه گردید.

مواد و روش‌ها

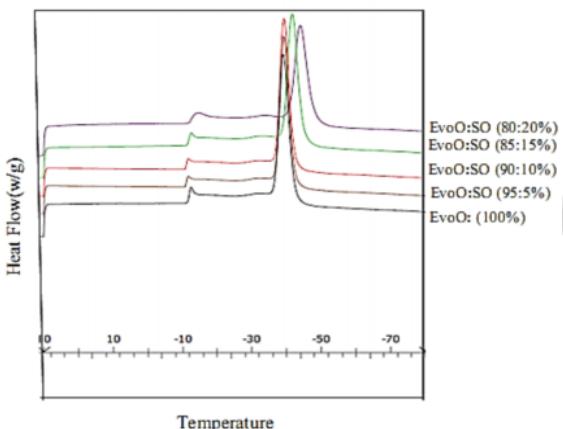
در این پژوهش روغن زیتون فوق بکر با استفاده از دستگاه پرتاپل روغن کشی ایستگاه تحقیقات زیتون روبار استحصال گردید. روغن آفتابگردان تصفیه شده نیز از یکی

¹ Differential Scanning Calorimetry

زمان بازداری نسبی آنها، نوع اسیدهای چرب شناسایی شد و مقدار آنها با محاسبه سطح زیر منحنی‌های حاصل توسط نرم افزار تعیین گردید. هر نمونه حداقل سه بار مورد آزمون قرار گرفت.

یافته‌ها

- **ترموگرام‌های سرد کردن و گرم کردن DSC**
 ترموگرام‌های سردکردن حاصل از افزودن درصدهای مختلف روغن آفتابگردان به روغن زیتون فوق بکر در شکل ۱ نشان داده شده است. دو پدیده گرمایش (اگزوترمیک) در هین سردکردن روغن زیتون فوق بکر و مخلوط روغن زیتون و روغن آفتابگردان، دیده شد. در اثر افزودن روغن آفتابگردان، آلتالیپ و دمای آغازین و دمای حداکثر پیک بزرگ کربستالیزاسیون در مخلوط‌های تقلیلی روغن زیتون فوق بکرحاوی ۱۰ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان، نسبت به روغن زیتون فوق بکر به طور معناداری کاهش یافت (جدول ۱).

شکل ۱- ترموگرام‌های سرد کردن DSC روغن زیتون فوق بکر و مخلوط ۵، ۱۰، ۱۵ و ۲۰ درصد روغن آفتابگردان با روغن زیتون فوق بکر (EvoO: روغن زیتون فوق بکر و SO: روغن آفتابگردان)

از کارخانجات معتبر کشور تهیه گردید. سپس میزان مورد نیاز از هر یک از روغن‌های زیتون فوق بکر و آفتابگردان با دقت ۱٪ توزین شد و مخلوطهای روغن زیتون حاوی ۵ و ۱۰ و ۱۵ و ۲۰ درصد روغن آفتابگردان آماده گردید. سپس با استفاده از همزن با دور ۵۰۰ دور در دقیقه و به مدت ۳ دقیقه، مخلوطها هم زده و یکواخت گردید. نمونه‌ها تا قبل از انجام آزمون در دمای محیط نگهداری شدند. تجزیه حرارتی روغن زیتون فوق بکر، روغن آفتابگردان تصفیه شده و نمونه‌های حاصل از اختلاط آنها با استفاده از دستگاه DSC مدل Mettler Toledo موسسه تحقیقات فنی مهندسی کشاورزی کرج انجام شد. میلی‌گرم نمونه‌های روغن در ظروف کوچک آلومینیومی مخصوص دستگاه وزن شده و پس از قرار گرفتن در ۳۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ دقیقه، با سرعت ۲ درجه سانتی‌گراد در دقیقه تا -۸۰- درجه سانتی‌گراد سرد شد، ۳ دقیقه در دمای -۸۰- درجه سانتی‌گراد باقی ماند و پس از آن با سرعت ۲ درجه سانتی‌گراد در دقیقه از -۸۰- درجه سانتی‌گراد تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد حرارت داده شد. نیتروژن نیز به عنوان گاز خنک کننده با سرعت ۵۰ سانتی‌متر/مکعب در دقیقه استفاده شد. سپس ترموگرام‌ها با نرم‌افزار دستگاه (Star Software) آنالیز گردید و دماهای ابتدایی، نهایی و حداکثر پیک‌ها به دست آمد. برای شناسایی و تعیین مقدار اسیدهای چرب از دستگاه گازکروماتوگراف مدل Clarus Perkin Elmer/500 آزمایشگاه دانشکده علوم و صنایع غذایی دانشگاه تهران استفاده شد. قبل از تزریق نمونه‌ها به داخل دستگاه، آماده‌سازی به صورت مشتق متیل استر انجام شد (Metcalf *et al.*, 1966). جهت تجزیه متیل استرهای اسیدچرب از روش استاندارد ملی تجزیه متیل استرهای اسیدهای چرب به روش گازکروماتوگرافی به شماره ۴۰۹۱ استفاده شد. از مقایسه منحنی‌های ترسیم شده توسط دستگاه با منحنی‌های استاندارد و بر اساس

جدول ۱- مقایسه میانگین مشخصه‌های پیک بزرگ کربستالیزاسیون روغن زیتون و مخلوط آن با روغن آفتابگردان

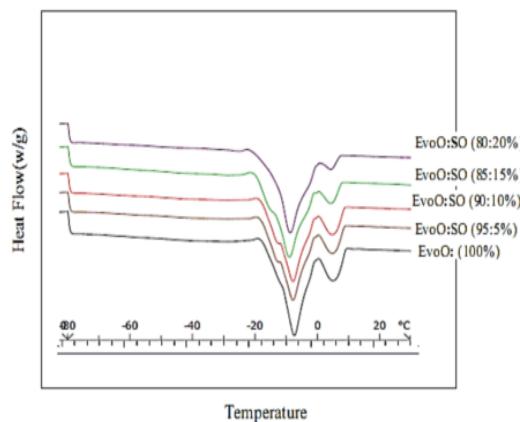
روغن آفتابگردان	روغن زیتون + ۵٪ روغن آفتابگردان	روغن زیتون + ۱۰٪ روغن آفتابگردان	روغن زیتون + ۱۵٪ روغن آفتابگردان	روغن زیتون + ۲۰٪ روغن آفتابگردان	آنالیپی (ΔH)
۳۴/۰۱±۱/۱۵ ^a	۳۵/۱±۰/۰۶ ^{ab}	۳۵/۳۹±۱/۴۳ ^{ab}	۳۶/۸۴±۱/۱۶ ^{bc}	۳۸/۶۸±۱/۱ ^c	دمای آغازین (°C)
-۳۹/۹۸±۰/۶۴ ^c	-۳۹/۱۷±۰/۶۴ ^c	-۳۷/۸۷±۴ ^b	-۳۶/۶۳±۰/۵۹ ^a	-۳۶/۱۲±۰/۵۱ ^a	دمای ماکزیمم (°C)
-۴۲/۶۵±۰/۹۴ ^c	-۴۱/۷۷±۰/۹۸ ^c	-۴۰/۲۴±۰/۷۱ ^b	-۴۸/۸۹±۰/۸۶ ^{ab}	-۴۸/۴۰±۰/۵۹ ^a	دمای نهایی (°C)
-۴۵/۸۶±۱/۳۹ ^a	-۴۴/۹±۱/۳۳ ^{ab}	-۴۳/۱۹±۰/۹۵ ^{bc}	-۴۱/۹۷±۱/۰۲ ^c	-۴۱/۴۸±۰/۴۹ ^c	

مقایسه دستگاه DSC و روش ترکیب اسید چرب در تشخیص تقلب روغن زیتون

چرب اشباع در اثر افزودن روغن آفتابگردان، مقدار اسید بھنیک در مخلوط‌های حاوی حداقل ۵ درصد روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون فوق بکر افزایش معناداری ($p<0.05$) را نشان داد، به گونه‌ای که مقدار اسید بھنیک در مخلوط روغن حاوی ۱۵ درصد روغن آفتابگردان (21 ± 0.01 درصد) و مخلوط روغن حاوی ۲۰ درصد روغن آفتابگردان (22 ± 0.01 درصد)، از محدوده تعیین شده در استاندارد روغن زیتون ($\leq 20/2$) بالاتر بوده است.

با بررسی مقدار اسیدهای چرب غیر اشباع مشاهده شد که با افزایش درصد روغن آفتابگردان، مقدار اسید اولئیک مخلوط‌های روغن، کاهش یافت. با توجه به نتایج بدست آمده، مقدار اسید اولئیک تمامی تیمارها نسبت به روغن زیتون خالص و نسبت به یکدیگر اختلاف معناداری ($p<0.05$) داشتند. ولی اندازه آنها همچنان در محدوده تعیین شده استاندارد روغن زیتون قرار داشت. بنابر نتایج بدست آمده با افزایش درصد روغن آفتابگردان، مقدار اسید لینولئیک مخلوط‌های روغن افزایش معناداری ($p<0.05$) یافت، به گونه‌ای که اندازه اسید لینولئیک موجود در مخلوط روغن حاوی ۲۰ درصد روغن آفتابگردان (56 ± 0.03 درصد)، از محدوده تعیین شده در استاندارد روغن زیتون (21 ± 0.05 -۲۱) نیز بالاتر بود. با افزایش درصد روغن آفتابگردان، مقدار اسید لینولئیک ترانس نیز در سطح حداقل ۵ درصد روغن آفتابگردان، افزایش معناداری ($p<0.05$) یافت و در سطح ۱۵ و ۲۰ درصد روغن آفتابگردان، از محدوده تعیین شده استاندارد روغن زیتون خارج گردید. با بررسی اسید لینولئیک مخلوط‌های روغن مشاهده شد با افزایش درصد روغن آفتابگردان مقدار این اسید چرب تغییرچندانی نیافت و مقادیر آن در تمامی مخلوط‌ها نسبت به روغن زیتون خالص و نیز نسبت به یکدیگر اختلاف معناداری نداشت (جدول ۳).

ترموگرام‌های حرارت دهی حاصل از افزودن درصدهای مختلف روغن آفتابگردان به روغن زیتون فوق بکر در شکل ۲ نشان داده شده است. دو پدیده گرمایشی (آندوترمیک) در هین فرآیند حرارت دهی و ذوب کریستال‌ها در روغن زیتون فوق بکر مشاهده شد. در اثر افزودن روغن آفتابگردان، آنتالپی و دمای نهایی پیک کوچک ذوب در مخلوط حاوی ۵ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان و دمای حداکثری پیک کوچک ذوب در مخلوط حاوی ۱۰ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون فوق بکر به طور معناداری کاهش یافت (جدول ۲).

شکل ۲- ترموموگرام‌های گرم کردن DSC روغن زیتون فوق بکر و مخلوط ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۱ درصد روغن آفتابگردان با روغن زیتون فوق بکر (EvoO: روغن زیتون فوق بکر و SO: روغن آفتابگردان)

- ترکیب اسید چرب

با توجه به نتایج جدول ۳، با افزایش درصد روغن آفتابگردان، مقدار اسید پالمیتیک مخلوط‌های روغن زیتون فوق بکر و روغن آفتابگردان، کاهش یافت. مقدار اسید پالمیتیک مخلوط‌ها در سطح ۵ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون خالص اختلاف معناداری ($p<0.05$) داشت. ولی اندازه آن همچنان در محدوده تعیین شده استاندارد روغن زیتون قرار داشت. در بین اسیدهای

جدول ۲- مقایسه میانگین مشخصه‌های پیک کوچک ذوب روغن زیتون و مخلوط آن با روغن آفتابگردان

روغن آفتابگردان	روغن زیتون + ۱۰٪ روغن زیتون	روغن زیتون + ۱۵٪ روغن زیتون	روغن زیتون + ۲۰٪ روغن زیتون	آنالپی (ΔH)	دماه آغازین (°C)	دماه ماقریزم (°C)	دماه نهایی (°C)
$3/1\pm0/3^a$	$4/77\pm0/54^b$	$6/75\pm0/42^c$	$8/51\pm0/17^d$	$10/35\pm0/16^e$	$0/84\pm0/04^a$	$5/34\pm0/07^d$	$8/95\pm0/04^e$
$1/0.3\pm0/36^a$	$1/0.1\pm0/42^a$	$0/8\pm0/16^a$	$0/82\pm0/09^a$	$10/35\pm0/16^e$	$0/82\pm0/09^a$	$5/34\pm0/07^d$	$8/95\pm0/04^e$
$4/27\pm0/23^a$	$4/63\pm0/19^b$	$4/82\pm0/11^{bc}$	$5/0.8\pm0/05^{cd}$	$10/35\pm0/16^e$	$0/84\pm0/04^a$	$5/34\pm0/07^d$	$8/95\pm0/04^e$
$6/99\pm0/11^a$	$7/59\pm0/11^b$	$8/12\pm0/08^c$	$8/85\pm0/05^d$	$10/35\pm0/16^e$	$0/84\pm0/04^a$	$5/34\pm0/07^d$	$8/95\pm0/04^e$

جدول ۳- ترکیب اسید چرب مخلوط های روغن زیتون فوق بکر با روغن آفتابگردان تصویه شده بر حسب درصد

اسیدچرب	روغن زیتون	روغن آفتابگردان	روغن زیتون	روغن آفتابگردان	روغن زیتون	روغن آفتابگردان	روغن آفتابگردان	روغن آفتابگردان
C16:0	۱۲/۵±۰/۰۶ ^d	۱۲/۱۵±۰/۳ ^c	۱۱/۸۲±۰/۰۴ ^b	۱۱/۴۲±۰/۰۲ ^a	۱۱/۴۲±۰/۰۲ ^a	۱۱/۳۵±۰/۰۲ ^a	۳/۳۱±۰/۰۸ ^b	۱/۳۵±۰/۰۲ ^a
C18:0	۳/۰۲±۰/۰۳ ^a	۳/۰۸±۰/۰۳ ^{ab}	۳/۰۲±۰/۰۴ ^{ab}	۳/۳۱±۰/۰۲ ^b	۳/۳۱±۰/۰۲ ^b	۰/۲۲±۰/۰۱ ^d	۰/۲۲±۰/۰۱ ^d	۰/۳۱±۰/۰۸ ^b
C22:0	۰/۰۸±۰/۰۱ ^a	۰/۰۸±۰/۰۱ ^a	۰/۱۶±۰/۰۱ ^c	۰/۲۱±۰/۰۱ ^d	۰/۲۱±۰/۰۱ ^d	۰/۰۵±۰/۰۳ ^a	۰/۰۵±۰/۰۳ ^a	۰/۰۲±۰/۰۱ ^d
C16:1	۰/۰۸۸±۰/۰۲ ^d	۰/۰۷۷±۰/۰۳ ^c	۰/۰۶۸±۰/۰۲ ^b	۰/۰۶۱±۰/۰۴ ^a	۰/۰۶۱±۰/۰۴ ^a	۰/۰۵۸±۰/۰۳ ^a	۰/۰۵۸±۰/۰۳ ^a	۰/۰۴۵±۰/۰۱ ^a
C18:1	۶۹/۶۸±۰/۰۷ ^c	۶۷/۸۳±۰/۰۳ ^d	۶۵/۶۵±۰/۱۱ ^c	۶۳/۳۳±۰/۰۲ ^b	۶۳/۳۳±۰/۰۲ ^b	۶۱/۰۱±۰/۰۲ ^a	۶۱/۰۱±۰/۰۲ ^a	۶۱/۰۲±۰/۰۱ ^a
C20:1	۰/۰۲۵±۰/۰۰۶ ^b	۰/۰۲۶±۰/۰۰۶ ^b	۰/۰۲۶±۰/۰۰۶ ^b	۰/۰۲۷±۰/۰۰۶ ^b	۰/۰۲۷±۰/۰۰۶ ^b	۰/۰۲۲±۰/۰۰۵ ^a	۰/۰۲۲±۰/۰۰۵ ^a	۰/۰۲۲±۰/۰۰۵ ^a
C18:2	۱۱/۷۸±۰/۰۳ ^a	۱۴/۱۱±۰/۰۵ ^b	۱۶/۵۵±۰/۰۳ ^c	۱۹/۶۱±۰/۰۸ ^d	۱۹/۶۱±۰/۰۸ ^d	۲۱/۰۵±۰/۰۳ ^c	۰/۰۰۸±۰/۰۰۰ ^c	۰/۰۰۵±۰/۰۰۰ ^c
C18:2 T	۰/۰۰۲±۰/۰۰۰۶ ^a	۰/۰۰۳±۰/۰۰۰ ^b	۰/۰۰۵±۰/۰۰۰ ^c	۰/۰۰۷±۰/۰۰۰ ^d	۰/۰۰۷±۰/۰۰۰ ^d	۰/۰۱±۰/۰۱ ^a	۰/۰۱±۰/۰۱ ^a	۰/۰۱±۰/۰۱ ^a
C18:3	۰/۰۵۱±۰/۰۱ ^a	۰/۰۵۰±۰/۰۱ ^a	۰/۰۵۰±۰/۰۱ ^a	۰/۰۵۱±۰/۰۲ ^a				

شاخص مناسبتری برای تشخیص تقلب روغن زیتون با روغن آفتابگردان باشد.

- ترکیب اسید چرب

همانگونه که مشاهده شد مقدار اسید پالmitیک در مخلوط های حاوی حداقل ۵ درصد روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون فوق بکر کاهش معناداری ($p<0.05$) را نشان دادند که علت آن کمتر بودن مقدار اسید پالmitیک در روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون می باشد. ولی به دلیل بیشتر بودن مقدار اسید بهنیک در روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون، مقدار این اسید چرب در مخلوط های حاوی حداقل ۵ درصد روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون فوق بکر افزایش معناداری ($p<0.05$) را نشان دادند. ۲۰ به گونه ای که مقدار آن در مخلوط روغن حاوی ۱۵ و ۲۰ درصد روغن آفتابگردان از محدوده تعیین شده در استاندارد روغن زیتون نیز بالاتر بوده است. بنابراین به نظر می رسد در بین اسیدهای چرب اشباع، اسید بهنیک شاخص مناسب تری برای تشخیص تقلب وجود روغن آفتابگردان در روغن زیتون است.

بنابر نتایج حاصله در بین اسیدهای چرب غیر اشباع، در اثر افزودن روغن آفتابگردان بیشترین تغییرات در اسید لینولئیک و اسید لینولئیک ترانس مخلوط های روغن مشاهده شد. زیرا مقدار اسید لینولئیک در سطح ۲۰ درصد روغن آفتابگردان و مقدار اسید لینولئیک ترانس در سطح ۱۵ و ۲۰ درصد روغن آفتابگردان، از محدوده تعیین شده استاندارد روغن زیتون خارج گردید ولی مقدار اسید چرب های اولئیک و لینولئیک همه تیمارها در محدوده

بحث

- ترمومتر های سود کردن و گرم کردن DSC

پیک بزرگ کریستالیزاسیون روغن زیتون با کریستالیزاسیون تری آسیل گلیسرول های با درجه غیر اشباعیت بالا مرتبط است (Chiavaro *et al.*, 2008). همانگونه که مشخص شد آنتالپی و دمای آغازین و دمای حداکثری پیک بزرگ کریستالیزاسیون مخلوط های حاوی ۱۰ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان، نسبت به روغن زیتون فوق بکر به طور معناداری کاهش یافت. علت این پدیده را می توان به افزایش قطعات لیپیدی غیر اشباع در اثر افزودن روغن آفتابگردان نسبت داد. بنابراین به نظر می رسد تشخیص وجود ۱۰ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان در روغن زیتون فوق بکر با توجه به تغییرات معنادار آنتالپی و دمای آغازین و دمای حداکثری پیک بزرگ کریستالیزاسیون امکان پذیر باشد.

پیک کوچک ذوب نیز با تری آسیل گلیسرول های با درجه غیر اشباعیت کم (دارای یک اسید چرب غیر اشباع و Chiavaro *et al.*, 2008) مرتبط است (۰). آنتالپی و دمای نهایی پیک کوچک ذوب در مخلوط حاوی ۵ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان، و دمای حداکثری در مخلوط حاوی ۱۰ درصد و بیشتر روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون فوق بکر به طور معناداری کاهش یافت. که علت آن را می توان به کاهش اسیدهای چرب اشباع (اسید پالmitیک و اسید استئاریک) در اثر افزودن روغن آفتابگردان نسبت داد. بنابراین به نظر می رسد در بین داده های پیک کوچک ذوب، آنتالپی و دمای نهایی با کاهش معنادار در سطح ۵ درصد روغن آفتابگردان،

استاندارد بودند. به نظر می‌رسد بدليل مقدار زیاد اسید لینولئیک در روغن آفتابگردان، اسید لینولئیک و اسید لینولئیک ترانس شاخص مناسبی برای تشخیص تقلب وجود روغن آفتابگردان در روغن زیتون باشند.

نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر در آزمون تعیین ترکیب اسید چرب مشاهده گردید اکثر اسیدهای چرب اصلی مخلوطهای حاوی حداقل ۵ درصد روغن آفتابگردان نسبت به روغن زیتون فوق بکر اختلاف معناداری ($P<0.05$) داشتند ولی در مقایسه با محدوده استاندارد روغن زیتون، تنها مقدار اسید بھنیک و اسید لینولئیک ترانس در مخلوطهای حاوی ۱۵ و ۲۰ درصد روغن آفتابگردان و اسید لینولئیک در مخلوط حاوی ۲۰ درصد روغن آفتابگردان، از حد نهایی تعیین شده آنها در استاندارد، بیشتر بود.

در آزمون حرارتی، طی گرم کردن مخلوطهای حاوی روغن آفتابگردان، DSC توانست تقلب روغن زیتون با روغن آفتابگردان را در سطح حداقل ۵ درصد، از طریق تغییرات معنادار ایجاد شده در آنتالپی و دمای نهایی پیک کوچک ذوب تشخیص دهد. با آنالیز ترموگرام های سرد کردن نیز وجود حداقل ۱۰ درصد روغن آفتابگردان بدليل تغییرات معنادار آنتالپی و دمای آغازین و دمای حداکثری پیک بزرگ کریستالیزاسیون، تشخیص داده شد. بنابراین نتایج این تحقیق نشان داد که روش DSC نیز همانند روش تعیین ترکیب اسید چرب می‌تواند برای تشخیص وجود تقلب روغن زیتون فوق بکر با روغن آفتابگردان تصفیه شده بکار رود.

منابع

بی‌نام. (۱۳۷۷). تجزیه متیل استرهای اسیدهای چرب

- به روش گازکروماتوگرافی. استاندارد ملی ایران، شماره ۴۰۹۱، چاپ اول.
- بی‌نام. (۱۳۸۹). روغن زیتون، ویژگی‌ها و روش‌های آزمون. استاندارد ملی ایران، شماره ۱۴۴۶، تجدید نظر دوم. فقهیان، ح.، شاهرخیان، س. و کاظمیان، ح. (۱۳۸۵). روش‌های تجزیه حرارتی. انتشارات دانشگاه اصفهان، ۱۸۵ صفحه. فهیم دانش، م.، شریعتی، س. (۱۳۸۸). تشخیص تقلب در روغن زیتون برپوش گاز کروماتوگرافی. مجله علوم و فناوری غذایی، شماره ۲، صفحات ۷۱-۷۶.
- Chiavaro, E., Rodriguez-Estradab, M. T., Barnaba, C., Vittadini, E., Cerretanic, L. & Bendinic A. (2008). Differential scanning calorimetry: A potential tool for discrimination of olive oil commercial categories. *Analytica Chimica Acta*, 625, 215-226.
- Chiavaro, E., Vittadini, E., Rodriguez-Estradab, M. T., Cerretanic, L. & Bendinic A. (2008). Differential scanning calorimeter application to the detection of refined hazelnut oil in extra virgin olive oil. *Food Chemistry*, 110, 248-256.
- Christopoulou, E., Lazaraki, M., Komaitis, M. & Kaselimis, K. (2004). Effectiveness of determination of fatty acids and triglycerides for the detection of adulteration of olive oils with vegetable oils. *Food Chemistry*, 84, 463-474.
- Jafari, M., Kadivar, M. & Keramat, J. (2009). Detection of adulteration in Iranian olive oils using instrumental (GC, NMR, DSC) methods. *Journal of the American oil Chemists Society*, 86, 103-110.
- Metcalf, L. D., Schmitz, A. A. & Pelka J. R. (1966). Rapid preparation of fatty acid esters from lipids for gas chromatographic analysis. *Anal Che.*, 38, 514-515.